

= aftësinë e vet humane arrin shpejt ta shuajë atë grindje. Ibni Seluli e shfrytëzoi rastin dhe u thotë të vetëve, a shihni çka bëjnë këta, është e vërtetë fjala e të parëve: “Nëse e ushqen mirë qenin, ai të han ty”. Me këtë aludon në muhaxhirët, e mandej thotë: “Sa të kthehemi në Medinë, se krenari - mendon për veten - ka për ta përzënë të dobëtin - mendon për Pejgamberin”. Atë thënie të tij e dëgjojnë myslimanët dhe i tregojnë Pejgamberit. I biri i ibni Selulit ishte një mysliman shumë i sinqertë, i cili kur dëgjon se çka ka thënë i ati i tij, me shpatë të hapur zë pritë në dyer të Medinës. Andej kalojnë njerëzit, por kur vjen babai i tij, ai i thotë: “Pasha Allahun kurrë nuk ke për të hyrë në Medinë, derisa të mos thuash: ‘I dërguari i Allahut është ai më krenari’, e ti për vete të thuash: ‘Unë jam më i dobëti’”. Ai tha ashtu si e urdhëroi i biri. Djali shkoi te Pejgamberi e i tha: “O i dërguar i Zotit, kam dëgjuar se do ta mbysësh babain tim. Nëse ashtu ke vendosur, më thuaj mua se unë ta sjell kokën e tij”. Pejgamberi i tha: “Jo, do të sillemi butë e mirë me të derisa të jenë me ne”. E ky ishte shkak i shpalljes së kësaj sureje.

** Megjithatë, kërkesa që në momentin e vdekjes njeriu të kthehet edhe njëherë në këtë jetë për të punuar punë të mira, është praktikë e atyre që nuk besuan, ka gjasa që edhe ata që nuk e dhanë zeqatin, nuk e bënë haxhin dhe nuk zbatuan detyrat e obligueshme, do ta dëshironin një gjë të tillë. Allahu a'ëlemu!

Me ndihmën e Zotit, përfundoi përkthimi dhe komentimi i sures El Munafikunë. Lavdëruar qoftë Allahu i madhëruar!

SURETU ET TEGABUN

KAPTINA 64

E zbritur në Medinë, pas sures Et Tahrir, ajete: 18

Edhe pse kjo sure është shpallur në Medinë, dhe natyrisht suret e shpallura aty shqyrtojnë më tepër çështjet e sheriatit islam, në këtë sure mbretëron njëfarë atmosfere si në suret e shpallura në Mekë, në të cilat më tepër shtrohen çështjet e bazave të besimit islam.

Pasi i bëhet një vështrim madhërisë së fuqiptotit, parashtrohet pozita e njeriut që e beson Zotin dhe e atij që e mohon atë, dhe sillen disa shembuj të popujve e të pejgamberëve që kanë qenë më herët.

Bëhet betimi se ringjallja është gjë e vërtetë e pamohueshme, e pranuan apo nuk e pranuan idhujtarët.

Quhet: “Suretu Et Tegabun”, - që është një nga emrat e ditës së gjykimit dhe e ka domethënien: mashtrimi, të mashtruarit, të dështuarit.

10. E ata që nuk besuan dhe përgjeshtruan argumentet Tona, të tillët janë banorë të zjarrit; aty do të jenë përgjithmonë, e ai është përfundim i keq.*

11. Çfarëdo e keqe që ndodh (godet), nuk mund të jetë ndryshe, vetëm sipas caktimit të Allahut, e kush i beson Allahut, Ai ia udhëzon zemrën e tij; Allahu është i gjithdijshëm për çdo send.

12. Pra, respektonie Allahun dhe respektonie të dërguarin, po nëse nuk respektoni, atëherë detyrë e të dërguarit tonë është vetëm kumtimi i qartë.

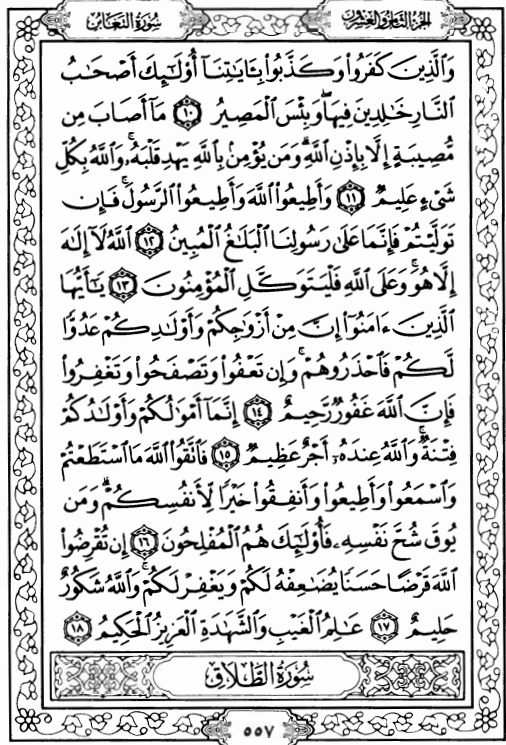
13. Allahu është Ai që pos Tij nuk ka tjetër, prandaj vetëm Allahut le t'i mbështeten besimtarët

14. O ju që besuat, vërtet, disa nga bashkëshortet tuaja dhe nga fëmijët tuaj janë armiq tuaj, andaj kini kujdes ndaj tyre, e nëse nuk merrni masa, nuk ua vini veshin dhe i falni, ta dini se edhe Allahu është mëkatfalës, mëshirues.

15. S'ka dyshim se pasuria juaj dhe fëmijët tuaj janë vetëm sprovë, ndërsa ajo që është tek Allahu, është shpërbim i madh.

16. Andaj, sa të keni mundësi ruanu prej dënimit të Allahut, dëgjoni, respektoni dhe jepni për të mirën tuaj, e kush i ruhet lakmisë së vetvetes, të tillët janë të shpëtuarit.

17. Nëse Allahut i huazoni diçka të mirë, Ai juve ua shumëfishon atë dhe ju falë; Allahu është shumë mirënjohës, i butë.

18. Është i gjithdijshmi i të fshehtës e i të dukshmes, është ngadhënjyesi, i urti.**

* Allahu i gjithfuqishëm, të cilit i lutet çdo qenie dhe gjësend, është Ai që e krijoi njeriun dhe i dha formën më të bukur. Nëse thuhet se ndonjë njeri nuk është i bukur, ajo ka të bëjë me krahasimin e tij me dikë që është më i bukur, por në realitet edhe ai është më i bukuri i krijesave të tjera. Megjithë faktin se Zoti e krijoi njeriun të bukur, shumica e njerëzve janë jomirënjohës e mohues, seç janë besimtarë; andaj edhe në ajetin në fjalë përmenden më parë jobesimtarët.

Dija e Allahut përfshin çdo send, edhe atë që njeriu e fsheh, por edhe atë që e ka në zemër.

Besimi në ringjallje është shumë me rëndësi, andaj urdhërohet Pejgamberi që të betohet për vërtetësinë e saj, ashtu që njerëzit ta besojnë Zotin, Pejgamberin, Kur'anin, sepse për çdo vepër, e vogël qoftë ose e madhe, njerëzit do të njihen për të në ditën e kijametit.

Et Tegabun, është një nga emrat e ditës së kijametit, nga vetë përbërja e këtij infinitivi kuptohet njëfarë ndërsjellje mes njerëzve, si në marrëdhënie, në shpërblerje etj., njëri fiton e tjetri humb, njëri mashtrohet e tjetri ju. Këtu është fjala se në ditën e gjykimit do të dalë në shesh se kush është mashtruar, kuptohet ai që e shiti Ahiretin e përjetshëm për pak kohë të kësaj dnyraje.

** Disa besimtarë në Meke nuk arritën të shpërngulen me kohë në Medinë, për shkak të grave e fëmijëve të vet, por kur erdhën më vonë i panë ata që ishin shpërngulur më heret se si ishin pajisur me njohuri e dashuri të fesë, andaj u demoralizuan dhe gati sa nuk i lëshuan gratë dhe sa nuk i përzunë fëmijët. Kur'ani u tha t'ua falin gabimin se edhe Allahu shumë falë, por duhet ditur se çdo gjë e kësaj jete është një lloj sprove, prandaj, nuk duhet mashtruar pas saj e të libhet adhurimi ndaj Allahut.

Zoti urdhëron të përpiqemi e të angazhohemi me adhurim ndaj Tij aq sa kemi mundësi, e të mos e ngarkojmë veten me çka nuk kemi mundësi. Kjo ka të bëjë me veprat e mira, por kur është fjala për punët që janë të ndaluara, e kemi hadithin e Pejgamberit: "Kur t'ju urdhëroj për diçka, kryene sa të mundeni, e kur t'ju ndaloj nga diçka, largohuni krejtësisht prej saj!" (shejhajaj)